

(1999/C 341/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0208/99**från Armelle Guinebertière (UPE) till kommissionen**

(12 februari 1999)

Angående: Stöd till fåraveln

Fåruppfödarna är en av de grupper inom jordbruket som har de lägsta inkomsterna. Prisfallet på får- och lammkött (50 % från 1997 till 1998) kräver ett beslut i syfte att stötta denna sektor.

För det första tycks den budgetstabiliserande mekanism som infördes 1988 för beräkning av gemenskapens bidrag för fåravel vara verkningslös. Den kraftiga ökningen av det europeiska fårbeståndet avstannade då rätten till bidrag infördes efter 1992 års reform. Likväl är bidragen till landsbygden fortfarande berättigade.

För det andra finns det anledning att frukta att en obalans kan uppstå. De extensifieringsbidrag som stadgas inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött kan leda till att producenter, i många zoner, som föder upp både nötkreatur och får, övergår till ren nötproduktion. En motsvarande åtgärd med extensifieringsbidrag till fårbranschen skulle välkomnas i förslaget till förordning om landsbygdens utveckling.

Anser inte kommissionen att det måste till lösningar, om än inom ett system som är beroende av kompensation från gemenskapen, som motverkar och förebygger problemen inom denna sektor?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(12 mars 1999)

Det är riktigt att 1998 var ett särskilt svårt år för många köttsektorer och fårsektorn utgör inget undantag. Priserna här föll dock jämförelsevis inte lika mycket som inom andra köttsektorer och prisfallet kompenserades helt genom tackbidraget, som ökade med 50,3 % jämfört med föregående år. År 1998 steg priset på lamm med 13,3 % jämfört med genomsnittet under föregående år.

Även om fåruppfödare har lägre inkomster än andra grupper inom jordbruket, är stödnivån inom fårköttsektorn relativt hög. Stödet till denna sektor utgör 7-8 % av utgifterna inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, vilket är mer än fyra gånger fårköttsektorns bidrag till jordbruksproduktionen som helhet.

Kommissionen tänker inte föreslå att grundpriset höjs genom att ta bort stabilisatorn. Schablonbeloppet på 7 % som infördes genom 1992 års reform, kompenserades genom införandet av "landsbygdsbidraget" till jordbrukare i mindre gynnade områden. Eftersom denna koppling finns, skulle ett avskaffande av stabilisatorn medföra att betalningen av "landsbygdsbidraget" kan ifrågasättas. Borttag av stabilisatorn skulle dessutom öka budgetutgifterna och bland annat medföra att 1998 års utgifter för tackbidragen skulle stiga med omkring 25 % (eller 365 miljoner euro).

Det finns inte heller några tankar på att införa ett extensifieringsbidrag inom fårköttsektorn. Det är sant, att antalet tackor, som uppges i samband med tackbidraget, tas med i beräkningen av djurtäthetsfaktorn inom nötköttsektorn för att undvika diskriminering mellan uppfödare som föder upp både nötkreatur och får och uppfödare som endast föder upp nötkreatur. Att införa ett liknande system för får skulle dock skada uppfödare i vissa regioner i EU, som inte äger tillräckligt med land för att kunna ange detta i en ansökan om arealstöd för att berättigas till extensifieringsbidrag. Dessutom tillämpas sedan 1993 ett extensifieringsbidrag inom nötköttsektorn, vilket inte har haft någon inverkan på fårköttsektorn.